

[Helge Nielsen.]

rigtigt. Vi har alle i alt for mange år måttet skamme os over vort uløste saneringsproblem.

Boligministeren (Hastrup): Jeg vil gerne begynde med at takke de ærede ordførere for deres indlæg, som jo alle gav udtryk for, at denne sag er en mærkesag for alle dem, der beskæftiger sig med boligproblemet, og tror jeg også, for hele folketinget. Jeg kunne godt ønske, at folketinget tog imod den invitation, som folketingsmand Helge Nielsen her til sidst gav. Man kender i virkeligheden ikke så forfærdelig meget til disse spørgsmål, før man har haft lejlighed til at stifte bekendtskab med dem ved selvsyn.

Det er rigtigt, at dette arbejde må ses i forlængelse af de boligpolitiske forhandlinger som førte frem til boligforliget. Vi var dengang alle enige om, at den næste store opgave var saneringsopgaven, og det er derfor også rimeligt at sige, at de partier, som deltog i dette forlig, var enige om, at de også ville samarbejde omkring denne opgave. Det er klart, at jo flere der vil bidrage til samarbejdet, des bedre.

Jeg skal ikke gå meget i detaljer, det er der mulighed for i udvalget, og det er der mulighed for ved anden behandling, men nøjes med at svare på nogle enkelte af de større spørgsmål, der er rejst her under debatten.

Hr. Kaj Andresen var inde på spørgsmålet om afgrænsningen af storsanering. Flere andre af dem, der har haft ordet, har beskæftiget sig med det samme spørgsmål. Jeg erkender, at det er et spørgsmål, som kræver en nøjere overvejelse, og jeg vil også over for udvalget prøve på at uddybe, hvad der her står i bemærkningerne, således at man kan få en lidt mere præcis definition af begrebet, men det må, så vidt jeg kan skønne, stå klart, at området for en storsanering bør omfatte væsentligt mere end sædvanlige saneringsplaner, bl. a. også af hensyn til, at man i tilfælde af storsanering udelukker ejerlavssanering, hvilket er et i sig selv vidtgående skridt. Det er muligt, at udtrykket „10-20 karreer“ kan suppleres med andre former for definitioner, hvor man kan tage hensyn til lejlighedstal, til ejendomsværdi, til arealets udstrækning, men må jeg over for spørgsmål, der er stillet fra

flere sider, sige, at det står mig klart, at et område som Nørrebroområdet fra Søerne og hen til Assistens Kirkegård må være et område, der efter det, der her er tænkt på, kan gøres til genstand for storsanering.

Hr. Kaj Andresen nævnte, at man fra Københavns kommunes side havde været inde på, at man heller ikke ønskede ejerlavssanering, hvor det drejede sig om total-saneringer, og jeg forstod, at socialdemokratiet tilsluttede sig denne opfattelse fra Københavns kommunes side. Ja, det er rigtigt, at dette forslag jo altså ikke er fulgt, og jeg tror heller ikke, at det burde have været fulgt, fordi denne opgave, saneringsopgaven, er så stor og omfattende, at man efter min bedømmelse har brug for alle de kræfter, der er rede til at deltage i opgavens løsning. Der er jo sådan set nok at tage fat på, både for kommunen, for ejerlav og saneringslav, for saneringsselskaber og for private.

Må jeg sige til hr. Kaj Andresen, som spurgte om den omstændighed, at udtrykket „social“ var gledet ud af boligtilsynslovens § 5, stk. 2, i forhold til notatet, at det skal ikke opfattes anderledes, end at jeg mener, at det udtryk, der står i paragraffen, hvor der står, at der derved skal opnås forbedring af de sundheds- eller bebyggelsesmæssige forhold i området, altså disse ord tilsammen, sundheds- eller bebyggelsesmæssige forhold, dækker, hvad man i denne forbindelse bør opfatte som socialt.

Når folketingsudvalget er nævnt i lovforslaget, skyldes det, at ekspropriation må siges at være en alvorlig sag. Det er jo ganske klart, at i det øjeblik man udelukker ejerlavssanering, og det gør man jo altså, hvor det drejer sig om storsaneringer, får ekspropriationsbestemmelsen større vægt i forhold til ejerne, og derfor, og også fordi det jo er en omfattende planlægning, et omfattende engagement fra statens side, synes jeg, at det er rigtigt, at sagen får en vis mulighed for at blive ført frem til folketinget. Jeg vil også tro, at boligudvalget, der i øvrigt er et stående udvalg, kunne anvendes i denne forbindelse og med interesse ville følge disse ting.

Jeg blev spurgt, om forhandlingerne mellem grundejer- og lejerorganisationerne. Hvis jeg må sige det, så deltager jeg jo ikke selv i disse forhandlinger, men jeg har godt